

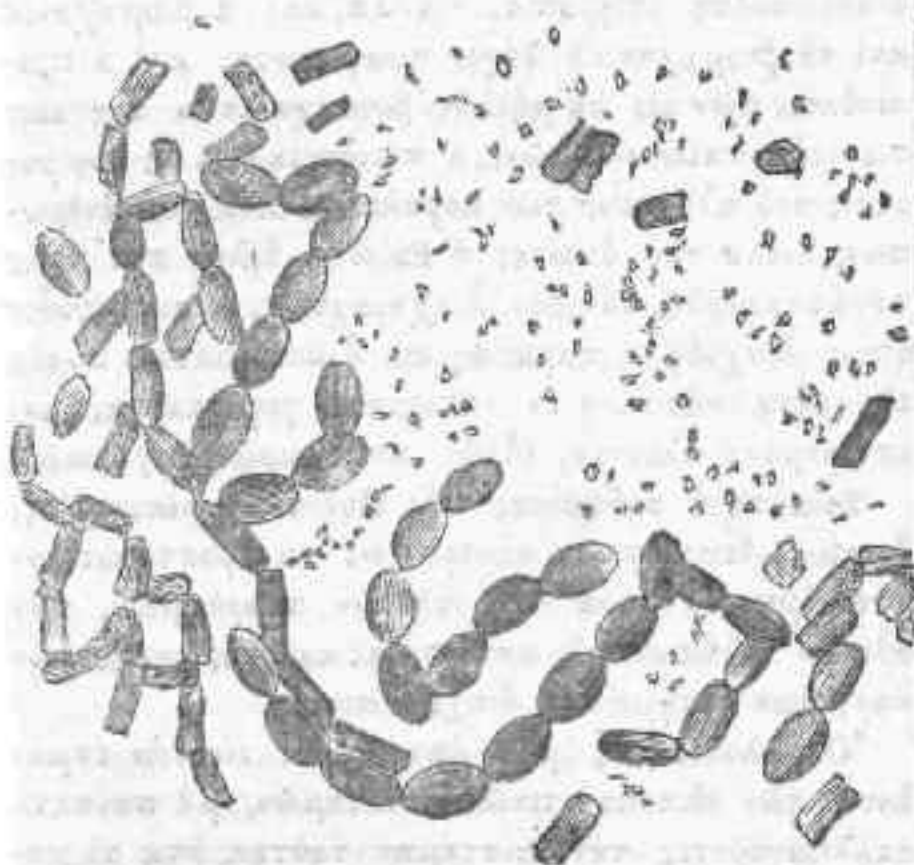
ΝΟΣΟΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝ.

—ο—

Ἡ ἀσθένεια τῶν ἀμπέλων, ἡ καιρία αὕτη πληγή, ἥτις ἀπειλεῖ τῆς Ἑλλάδος τὴν γεωργίαν, καὶ πολλῶν περιουσιῶν τὴν κατὰστροφὴν, ἐγένετο ἐν τῇ ἐσπερίᾳ Εὐρώπῃ ἀντικείμενον ἐμβριθεστάτων ἐρευνῶν καὶ σπουδῶν.

Ὁ εἰς τὰς σταφυλὰς ἐπιρνούμενος μύκης παρατηρήθη διὰ μικροσκοπίου, καὶ ὡς ἀνέβητο κατὰ 500 διαμέτρους, καὶ ταύτας τὰς παρατηρήσεις δημοσιεύομεν ἐνταῦθα κατὰ ἀγγλικὴν ἐφημερίδα.

Τὸ παράσιτον τοῦτο φυτὸν, ὅταν εἴναι εἰς τὴν ἀκμὴν του, σχηματίζει ἀκριβῶς ὡσεὶδεῖς κύστεις, ἡμιδιαφανεῖς, ὑποπρασίνοι, ὡχροτέρως δὲ γινομένης κατ' ὅσον ὠριμάζει ὁ σπόρος, ὅτε κατ' ὀλίγον κενούμεναι, σχηματίζουν ἐπιμήκη πρίσματα τετραγωνικά. Τότε δ' αἱ κύστεις ῥηγνύνται, καὶ τὸ σπέρμα ἐξέρχεται ἐκ τῶν ἤδη ἡνεωγμένων περάτων αὐτῶν· οὕτως δὲ διασπείρεται εἰς τὰς πέριξ σταφυλὰς, καὶ παράγει ἐκ νέου τὸν μύκητα μετ' ἀκατανόητου ταχύτητος.

Μικροσκοπικὴ ὄψις τῶν κύστεων.

Ὅταν ἡ ἀσθένεια παρατηρῆται ἐπὶ τῆς σταφυλῆς, πολλὰ τῶν σποριδίων φαίνονται συνηνωμένα διὰ τῶν περάτων αὐτῶν, σχηματίζοντα σωληναί διαίτους ἢ πολυοίτους, καὶ παρὶς ἢ ἐν κυτταρίοις μεμονωμένοις αὐτῶν διάταξις. Ἡ συνένωσις αὕτη τῶν σπειρομορφοῦν ἀγγείων ὑπετέθη ὅτι γίνεται ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπὶ σκοπῇ τῆς γονιμοποιήσεως. Ἀλλ' ὅταν ἀποπλύνῃται ἡ ἀποξείνηται μετ' ἐπιμελείας μέρος τοῦ χυμοῦ, τοιαύτη εἶναι ἡ ταχύτης μεθ' ἧς τὰ σποριδία συνδέονται πρὸς ἄλληλα, ὥστε ἐν τῷ ἅμα σχηματίζονται σειραὶ ἢ περιδέσμια ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐνίοτε ἰσχνῶς ἐπιμήκη, ὡς φαίνονται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ εἰκόνι.

Φαίνεται ἐπομένως ὅτι διατίθενται τὰ σπέρματα οὕτως, οὐχὶ διὰ τινος φυσικοῦ νόμου, καὶ διὰ τινος

ἰδιαιτέραν τῆς φύσεως πρόθεσιν, ἀλλὰ πιθανώτερον διότι ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μικρο-ἄτων τούτων ἀτόμων μαγνητικὴ τις ἐλξις, ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς ἀποκρυσταλλώσεως, ἢ διότι ἐκρέει ἐκ τῶν ἄκρων αὐτῶν κολλώδης τις ὕλη, ἥτις τὰ σπέρματα κατὰ τὴν τοιαύτην θέσιν.

Τί δὲ εἶναι ἡ νόσος τῶν σταφυλῶν, δὲν εἶναι πλέον ἀμφίβολον. Εἶναι, ὡς ἡ τῶν γαιομήλων, καὶ ἄλλαι φυτικαὶ νόσοι καταστροφὴν ἀπειλοῦσαι, παράσιτος μύκης, ἐπιφέρων τὴν νόσον καὶ οὐχὶ προερχόμενος ὑπ' αὐτῆς, διότι ἐπιφαίνεται καὶ ἐπὶ τῆς ὑγιαῖς σταφυλῆς ὡς καὶ ἐπὶ τῆς νοσοῦσης. Ἐκαστον σποριδίου φαίνεται παράγον ἐνταλὲς φυτὸν, ἔχον τὴν δύναμιν τοῦ πολλαπλασιασθῆαι, φυόμενον εἰς οἶον· δῆποτε μέρος τοῦ κλήματος, τρεφόμενον ἀπὸ τοῦ φυτικοῦ ὀποῦ, καὶ οὕτως ἀποξηρύνον τὸν καρπὸν καὶ τὰ φύλλα.

Αἱ προσβεβλημέναι ῥάγες, ὧν τὸ δέρμα, διὰ τοῦ μικροσκοπίου ὁρώμενον, ἔχει ὡς παρίσταται ἐν τῇ ἐπισυνηημένῃ εἰκόνι, καλύπτονται κατὰ τὸ φαινόμενον ὑπὸ λευκῆς κόμης ἢ χυμοῦ, ὑποφαίου ἢ ὑποκιτρίνου. Σύγκριται δὲ ἡ κόμης αὕτη πραγματικῶς ὑπὸ ἀπείρων παραφυάδων, αἱ ἑκάστης μύκης ἐκπέμπει

Μέρος δέρματος νοσοῦσης ῥαγός.

πρὸς πᾶσιν διεύθυνσιν, ὡς λεπτότατα νήματα, καὶ αἵτινες συμπλεκόμεναι, περιβάλλουσι πανταχόθεν τὴν ῥάγα ὡς εἰς δίχτυον στερεὸν καὶ πυκνόν. Ἐκάστη δὲ τῶν παραφυάδων τούτων ἔχει πάλιν τὴν σπειρομορφήν αὐτῆς, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐπομένῃ εἰκόνι τῇ 7ῳικῇ μικροσκοπικῶς νύξημένη. Ἐν τούτοις αὐξάνει ἡ ῥὰξ καὶ οἱ σπόροι αὐτῆς. Ἄν προσεβληθῇ ἐξώρας, ὠριμάζει κατὰ μέρος, καὶ χρωματίζεται. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ, ἐξακολουθοῦσης τῆς ἐσωτερικῆς ἀναπτύξεως, ἐν ᾧ τὸ ἐξωτερικὸν πλέγμα τὴν ἀποπνίγει, ῥηγνύται· ἐπειδὴ ὁμοῦ στενοχωρεῖται ἐξωθεν, τὰ χεῖλη τοῦ ῥήγματος στρέφονται ἐντὸς, καὶ οἱ σπόροι τῆς ῥαγὸς φαίνονται ὡς οἱ ὀδόντες ἀνθρώπου ἀνασύροντος τὰ χεῖλη. Ἄν ὁμοῦ αἱ ῥάγες προσβληθῶσι πρῶτ-